

ב"ה

רעיונות לשבת חיי שרה - תשפ"ד

אנו עומדים בתאריך שכאן בחברון הוא מיוחד ורב משמעות ושמחה: שבת חיי שרה היא "ראש השנה" של חברון. בפרשה קוראים בתורה על קניית מערת המכפלה ע"י אברהם אבינו, וכל שנה נוהגים עשרות אלפים להגיע לחברון להיות ממש בתוך המקום בו הפרשה הזאת התרחשה. זו חוויה מיוחדת ומרגשת, ועשרות אלפים עושים מאמצים מיוחדים, מוכנים להתארח בכל תנאי – גם באהלים עם שקי שינה – רק כדי להיות עם גיבורי הפרשה במקום עצמו – בחברון, במערת המכפלה.

השנה, לאור המצב, לא יתקיים אירוח המוני, ונחדש אותו בע"ה בשנה הבאה, בבטחון ובשמחה.

בפרשת חיי שרה יש שני עניינים עיקריים, ועוד שניים משניים.

העיקריים הם -

האחד – פטירת שרה, קניין מערת המכפלה וקבורת שרה בה, והשני – מציאת שידוך ראוי ליצחק. בשני האירועים האישיים המרכזיים הוא אברהם אבינו. הוא עומד מול בני חת ומשקיע מאמצים כבירים להגיע ליעד – קניית המערה המיוחדת הזאת, בכסף מלא, מול עדים וקהל גדול המעניק לקניה הכרה ואישור.

גם באירוע השני, מציאת אשה ליצחק, אבהם אבינו הוא האישיים המרכזיים. הוא מנחה את אליעזר ללכת למשפחתו בחרן (היום בגבול סוריה – טורקיה) ולהביא משם אשה שתהיה ראויה ליצחק. ואמנם כך נמצאה רבקה, שנבחרה כי הצטיינה בחסד ובהכנסת אורחים.

ושני העניינים הנוספים הם -

האירוע השלישי, פחות מוכר: אברהם נשא אשה נוספת ושמה קטורה, והיא יולדת מספר ילדים, בעצם "בני דודים" שלנו, כולל בעלי שמות מוזרים - ותלד לו את זמרון ואת יקשן ואת מדין ואת מדין ואת ישבק ואת שוח. בהמשך אברהם מעניק לכולם מתנות, שולח אותם לארץ אחרת, ונותן את ארץ ישראל ליצחק.

והרביעי - בסוף הפרשה: אברהם נפטר, ונקבר במערת המכפלה, ושוב התורה חוזרת על סיפור קניין המערה: ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים. ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו. ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני מקרא. השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו. ויהי אחרי מות אברהם ויקבר אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי.

מה אפשר ללמוד מהפרשה?

על כך כותב הרב זקס:

אברהם קיבל מה' שלוש הבטחות: לצאצאים, לארץ, ולהיותו אב המון גויים ולא רק אומה אחת (בראשית יז, ד-ה). והנה, במות שרה, בהיותו בן 137, היה לו בן אחד רווק; ארץ משלו לא הייתה לו, גם לא פיסת קרקע; ולאומים טרם יצאו ממנו. אך שום מילה של תלונה לא יצאה מפיו. דומה שהוא הבין שה' רוצה שיפעל, לא שיחכה לו שיעשה את המלאכה במקומו.

ולכן פעל. הוא מיהר ורכש חלקת קרקע ראשונה בארץ ההבטחה, את שדה המכפלה בחברון; ואז ציווה על עבדו למצוא אישה לבנו יצחק, כדי שייולדו נכדיו הראשונים משרה; ולבסוף, והוא ישיש מופלג, התחתן בשנית והוליד שישה בנים שעתידיהם היו להיות אבותיהם של המון גויים. רק להרף עין ישב והתאבל על העבר; הוא מיהר לעשות את הצעדים הראשונים לבניין עתידו.

כך גם עשה עם ישראל כולו. שלוש שנים בלבד אחרי שעיני מלאך המוות ניבטו אלינו באושוויץ הוכרזה מדינת ישראל בארצו העתיקה של עם ישראל. לו ישבה יהדות העולם כל השנים מתום השואה ועד עתה באפס מעשה ורק ביכתה את המיליונים שנרצחו, הייתה זו תגובה מובנת. אך עם ישראל בחר בדרך אחרת. הוא כמו שאג פה אחד את דברי משורר תהלים, "לא אָמַוּת כִּי אֶתִּיה" (ק"ח, יז) – ובזאת העיד כי ה' הוא אלוהי החיים. ומשום הרגלו זה של עם ישראל, למהר לקום מאסונות ולבנות לו עתיד, עם זה, העתיק מכל העמים במערב, הוא עדיין צעיר ותוסס, ובעל מעמד מוביל בעולם כולו בתחומי הרפואה מצילת החיים, ההתמודדות עם אסונות גדולי היקף, והטכנולוגיות משפרות-החיים.

אברהם מסתכל קדימה ופועל. זה אחד הדברים החשובים שאפשר ללמוד מהפרשה הזאת.

אנו מאחלים לכל עם ישראל ניצחון מלא, שבת שלום וברכה, ונתראה בע"ה בחברון בחיי שרה בשנה הבאה!!